

Sygn. akt **IC 642/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kleszczewska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko- A. I.,

o zapłatę

orzeka: zasądza od pozwanego A. I. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę **26.530,69zł** (dwadzieścia sześć tysięcy pięćset trzydzieści i 69/100 złotych) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 25.047,57 złotych od dnia 30 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.470,16 złotych od dnia 5 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.327,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, przy czym kwotę zasądzonej należności głównej rozkłada pozwanemu na sto sześć rat, pierwsza w wysokości 280,69 złotych, druga do sto szóstej w wysokości po 250,00 złotych każda, płatne do 30 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca lipca 2018 roku.

UZASADNIENIE

W e-pozwie z dnia 5 września 2017r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego A. I. na rzecz powoda kwoty 26.530,69 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 25.047,57 złotych od dnia 30 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W dniu 8 marca 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin -Zachód w Lublinie wydał postanowienie, którym przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. /k-8 odwrót/.

Pozwany A. I. uznał powództwo i wniósł o rozłożenie należności na raty, po 250,00 złotych miesięcznie /k-33/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 marca 2015 roku pozwany A. I. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu nr (...), w wysokości 29.977,28 złotych, spłata którego nastąpić miała w okresie 96 miesięcy. Wobec nie wywiązania się przez pozwanego z warunków zawartej umowy kredytu, strona powodowa w dniu 8 maja 2017 roku wypowiedziała umowę kredytu. Wcześniej w 2017 roku wysłano do pozwanego wezwania do zapłaty, a w dniu 11 lipca 2017 roku ostateczne wezwanie do zapłaty.

/dowód; umowa kredytu k-17 do k-20, wypowiedzenie umowy k-24, wezwanie do zapłaty k-21, ostateczne wezwanie k-26, wyciąg z ksiąg bankowych k-12/.

Na wysokość zadłużenia składają się następujące kwoty ; 25.047,57 złotych kapitał kredytu, kwoty; 1.056,59, zł oraz 413,57 złotych – odsetki naliczone zgodnie z treścią umowy kredytu, kwota 12,96 złotych tytułem kosztów i opłat.

/dowód; wyciąg z ksiąg k-12, ostateczne wezwanie k-26/.

Pozwany A. I. pracuje zawodowo, zarabia około 1.200,00 złotych netto. Posiada inne zobowiązania finansowe. Nie był w stanie spłacać kredytu gdyż stracił pracę – nie pracował.

/dowód; oświadczenie pozwanego k-33/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest w pełni zasadne. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów złożonych przez stronę powodową w sposób oczywisty wskazuje, że pozwany zawarł umowę kredytu i nie dotrzymał warunków umowy.

Wyliczona przez stronę powodową należność nie budzi wątpliwości Sądu. Ponadto pozwany przyznał wszystkie okoliczności faktyczne pozwu.

Wobec powyższych okoliczności należało żądanie pozwu uwzględnić i zasądzić kwotę zgodną z żądaniem pozwu wraz z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 30 sierpnia 2017 roku.

Zasądzoną spłatę /należności głównej/ rozłożył Sąd na sto sześć rat, pierwsza w wysokości 280,69 złotych, druga do sto szóstej w wysokości po 250,00 złotych każda, płatne do 30 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca lipca 2018 roku.

Zastosował Sąd instytucję przewidzianą w art. 320 k.p.c. przyjmując, że pozwana spełnia przesłanki przewidziane w tym przepisie.

W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie /../. Założeniem tego przepisu jest uczynienie postępowania wykonawczego /egzekucji/ realnym ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Unormowanie to daje bowiem możliwość antycypowania trudności mogących wynikać w toku postępowania egzekucyjnego, a które można przewidzieć w fazie postępowania rozpoznawczego.

Szczególnie uzasadnione wypadki w rozumieniu tego przepisu nie muszą, mieć wyjątkowego charakteru. O tym, czy chodzi o szczególnie uzasadnione wypadki, decydują okoliczności konkretnego wypadku. Z reguły chodzić będzie o okoliczności leżące po stronie pozwanego dłużnika, jego sytuację majątkową, finansową, rodzinną, które czynią nierealnym spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzzonego świadczenia.

/porusza Kodeks postępowania cywilnego z komentarzem pod red. Jerzego Jodłowskiego, Wyd. Prawn., W-wa 1989 rok, str.511, 513/.

Dlatego też Sąd rozłożył zasądzone świadczenie na raty, uznając iż stan majątkowy oraz osobisty pozwanego nie pozwalają na spłatę jednorazową.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy / na koszty te składają się ; opłata od pozwu = 1.327,00 złotych/.

.